

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.10.1996
KOM(96) 496 endelig udg.

96/0247 (SYN)
96/0248 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillinger

---

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren
i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud**

(forelagt af Kommissionen)

STABILITETSPAGT TIL SIKRING AF BUDGETDISCIPLIN I TREDJE FASE AF ØMU

Begrundelse

Fordele ved budgetdisciplin med hensyn til vækst og beskæftigelse

Sunde og disciplinerede offentlige finanser er en væsentlig betingelse for at skabe en stærk og holdbar **vækst** med en forbedret **jobskabelse**.

Lave budgetunderskud reducerer de offentlige krav på nationalproduktet og reducerer belastningen af pengepolitikken; herudover bidrager de til lave og stabile inflationsforventninger. I en sådan sammenhæng kan pengepolitikken generere lave rentesatser. Dette skaber vækst og beskæftigelse via de private investeringers crowding-in med heraf positive udbudssidevirkninger. Finanspolitisk disciplin, som bremser de offentlige gældskvoter og dermed reducerer rentebyrden på den offentlige gæld, vil herudover give mulighed for en omstrukturering af de offentlige udgifter ved at anvende en større andel af de offentlige midler til politisk højt prioriterede områder såsom infrastrukturer og uddannelse, der er afgørende for at skabe vækst og beskæftigelse på lang sigt.

Varig budgetkonvergens i ØMU

For at høste fordelene ved den fælles valuta skal den økonomiske og monetære **konvergens i ØMU være varig**. Dette indebærer bl.a. lave budgetunderskud på et holdbart grundlag. Disse synspunkter, som der er bred tilslutning til og følger af traktaten, fik den tyske regering til at fremsætte et forslag om en "stabilitetspagt for Europa" med henblik på at sikre budgetdisciplin i sidste fase af ØMU. Det Europæiske Råd i Madrid i december 1995 bekræftede den afgørende betydning af budgetdisciplin og noterede, at Kommissionen ville fremlægge konklusioner om måderne til at sikre budgetdisciplin og samordning i Den Monetære Union.

Spørgsmålet har siden været drøftet livligt, og diskussionen har bl.a. været stimuleret af den statusrapport, som Kommissionen forelagde for Det Europæiske Råd i Firenze i juni 1996. Ifølge denne rapport skulle alle nye arrangementer i) gennemføres inden for rammerne af **traktaten**, ii) **kravene for deltagelse i ØMU (enten i den første gruppe eller på et senere tidspunkt) bør på ingen måde ændres**, og iii) **de bør aftales på EU-niveau, også selv om den fulde anvendelse kun vedrører de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta**.

På det uformelle møde i Ecofin-Rådet i Dublin i september 1996 vandt disse grundlæggende principper og hovedtrækkene i en fremtidig *stabilitetspagt* bred tilslutning.

Kommissionens forslag om en stabilitetspagt, på linje med dens statusrapport, respekterer disse principper. Forslagene tager form af sekundær lovgivning, der styrker og afklarer traktatbestemmelserne vedrørende overvågning og budgetdisciplin. Hvis foranstaltningerne skal få den ønskede effekt, skal de understøttes af et stærkt politisk tilsagn fra de implicerede om strengt at anvende procedurene i traktaten, således som de nærmere specificeres og afklares i sekundærlovgivningen. Dette tilsagn kunne nedfældes i en erklæring fra Det Europæiske Råd.

En forebyggende tilgang med sanktioner

De nationale budgetpolitikker i tredje fase af ØMU skal formuleres på en sådan måde, at der skabes råderum for tilpasning til exceptionelle og cykliske forstyrrelser, og således at der undgås uforholdsmæssigt store underskud. De nationale budgetpolitikker skal herudover understøtte den stabilitetsorienterede europengepolitik. Medlemsstaternes budgetpolitikker kan på en passende måde opfylde denne rolle ved at forfølge **mellemfristede budgetmål, der går ud på at komme tæt på balance eller udvise overskud**. Referenceværdien for underskuddet på 3% af BNP skal derfor ses som en øvre grænse under normale omstændigheder.

For at sikre at uforholdsmæssigt store underskud undgås, foreslår Kommissionen en tosporet strategi: et **forebyggende varslingsystem** til at identificere og korrigere budgetafvigelser før de bringer underskuddet op over loftet på 3%, og et **strengt sæt af regler** med en tilstrækkelig forebyggende virkning til at lægge pres på medlemsstaterne for at undgå uforholdsmæssigt store underskud eller med henblik på at tage foranstaltninger for at korrigere dem hurtigt, hvis sådanne underskud skulle opstå.

Forbedret forebyggelse: styrkelse af budgetovervågning

Der er behov for at styrke de budgetmæssige aspekter af den multilaterale overvågning, således at der kan etableres et **varslingsystem**, og dette kan gøres ved at anvende mulighederne i artikel 103, stk. 5. Denne udvidede overvågning kunne bygge på, at de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, forpligtes til at fremlægge **stabilitetsprogrammer**, der indeholder nationale mellemfristede budgetmål og andre relevante oplysninger. De nationale mellemfristede budgetmål bør sættes på balance eller overskud, men en vis differentiering mellem landene kan dog være hensigtsmæssigt. Dette ville være i overensstemmelse med den historiske erfaring, da flertallet af medlemsstater havde en budgetstilling, der lå tæt på balance inden den første oliekrise. Disse mellemfristede mål ville sætte medlemsstaterne i stand til at overholde loftet på 3% under alle omstændigheder bortset fra usædvanligt alvorlige økonomiske tilbageslag eller andre exceptionelle betingelser. Stabilitetsprogrammerne bør offentliggøres.

Afvigelser fra de budgetmålsætninger om balance eller overskud, der er fastsat i stabilitetsprogrammerne, vil udløse et **varsel** fra Kommissionen. Dette kunne føre til henstillinger fra Rådet til den pågældende medlemsstat med henblik på at udvirke, at der træffes de nødvendige foranstaltninger, således at man undgår risikoen for at bryde loftet på 3%.

Styrkelsen af overvågningsprocedurerne på EU-plan vil også give mulighed for, at man er mere opmærksom på samordning af budgetpolitikkerne på ØMU-plan for at sikre, at de forskellige budgetstillinger udgør et sammenhængende billede.

Øgede sanktionsmidler: styrkelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

Anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (herunder det endelige trin med sanktioner) skal afklares og fremskyndes, sådan at den virker virkelig forebyggende. Hovedelementerne i den foreslåede lovgivning er følgende:

- fastsættelse af tidsgrænser for de vigtigste trin i proceduren, sådan at sanktionerne pålægges inden for det kalenderår, der følger efter det år, hvor det uforholdsmæssigt store underskud optræder
- i denne sammenhæng foretages en afgrænsning af "exceptionelle og midlertidige" omstændigheder, hvor referenceværdien kan brydes
- forudfastsættelse af niveauet for de pekuniære sanktioner.

Kommissionen finder, at omfanget af dens forslag til sekundær lovgivning kræver anvendelse af artikel 104C, stk. 14, andet afsnit, som retsgrundlag. I henhold til dette afsnit, der dækker alle aspekter af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, skal Rådet træffe afgørelse med enstemmighed efter høring af såvel Europa-Parlamentet som ECB. Kommissionen mener, at troværdigheden af stabilitetspagten, hvorefter alle lande forpligter sig til budgetmæssig stabilitet, styrkes af, at medlemsstaterne skal træffe afgørelse med enstemmighed. Den foreslåede forordning og bestemmelserne i protokol nr. 5, hvis nuværende indhold forbliver uændret, vil følgelig udgøre et nyt integreret sæt af regler.

Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud kan accelereres betydeligt ved at fastsætte tidsfrister for de vigtigste trin. I standardscenariet (jf. bilag 1) foreslås det, at beslutningen om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud og udstedelsen af henstillinger bør finde sted i maj i det år, der følger efter det år, i hvilket det uforholdsmæssigt store underskud opstår; hvis Rådet vurderer, at en medlemsstat træffer utilstrækkeligt virkningsfulde foranstaltninger for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud, skal de efterfølgende trin i proceduren og pålæggelsen af sanktioner finde sted i december i det samme år. Det vil være muligt at aktivere proceduren tidligere i situationer, hvor de planlagte underskud allerede overstiger grænsen på 3% og/eller hvor Rådet allerede har rettet henstillinger om at træffe korrigerende foranstaltninger under anvendelse af varslingsystemet i procedurene i artikel 103; beslutningen om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud bør normalt være truffet på grundlag af dataindberetningen i marts.

Inden for rammerne af påvisningen af et uforholdsmæssigt stort underskud kan nogle af definitionerne i artikel 104C afklares for at fjerne usikkerhed, selv om det altid vil være nødvendigt, at Rådet råder over visse skønsmålinger. Navnlig kan fortolkningen af udtrykket "**exceptionel og midlertidig**" afklares til en vis grad. Selv om det er usandsynligt, at alle mulige relevante situationer eksplicit kan dækkes, er der gjort et forsøg på at illustrere kvantitativt, hvad et alvorligt økonomisk tilbageslag vil kunne betyde.

En fremskyndelse af de senere trin i proceduren vil i afgørende grad afhænge af vurderingen af "**virkningsfulde foranstaltninger**". Kommissionen forslår at bruge offentligt annoncerede regeringsbeslutninger som grundlag for at vurdere hensigtsmæssigheden af de korrigerende foranstaltninger. De nationale parlamenters deltagelse i vedtagelsen af sådanne foranstaltninger, når det kræves ifølge de nationale regler, bør ikke hindre en hurtig anvendelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og forsinke proceduren. Det foreslås derfor, at der skal være en relativ kort frist, inden for hvilken en regering bør have vedtaget foranstaltninger (f.eks. højst fire måneder efter, at Rådet har rettet henstillinger i henhold til artikel 104C, stk. 7). Hvis regeringen ikke fremlægger foranstaltninger inden tidsfristen, eller hvis Rådet vurderer, at de foreslåede foranstaltninger er utilstrækkelige, skal næste trin i proceduren iværksættes. Hvis en regering trækker sine foranstaltninger tilbage, efter at Rådet

har givet en positiv vurdering af dem, eller hvis de bliver nedstemt af parlamentet, uden at der bliver indført andre tilstrækkelige foranstaltninger, kan Rådet straks beslutte at gå videre til næste skridt i proceduren.

Den samlede procedure, der omfatter beslutningen om sanktioner, bør under alle omstændigheder ikke overstige ti måneder. Tidsfristerne efter ovennævnte plan kan umiddelbart forekomme korte, men det er klart, at Rådets henstilling eller de senere trin i proceduren ikke vil komme som nogen overraskelse for en regering, da den faktisk vil have haft en langt længere periode, hvor den kunne forberede de korrigerende foranstaltninger. Det forhold, at det er en alvorlig ting at bevæge sig over i en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud i tredje fase, kræver endvidere en hurtig indsats fra de involverede.

Det er også nødvendigt at foretage en yderligere **specificering af, hvordan sanktionerne anvendes**. I denne forbindelse foreslås det, at der som regel kræves et ikke-rentebærende indskud, hver gang der udløses sanktioner, muligvis suppleret med ikke-pekuniære sanktioner, der er forudsat i traktaten, og som Rådet træffer beslutning om.

Indskuddene, som beregnes som en procentdel af BNP, bør være tilstrækkeligt høje til at have en forebyggende virkning, uden at de dog virker for byrdefulde og dermed mister troværdighed eller virker mod hensigten. I overensstemmelse med disse principper foreslår Kommissionen, at de årlige indskud omfatter en fast komponent svarende til 0,2% af BNP og en variabel komponent svarende til en tiendedel af den del af underskuddet, der ligger ud over referenceværdien på 3%, og ikke overstiger et loft på 0,5% af BNP. Disse værdier implicerer, at et underskud på over 6% af BNP ikke vil medføre en proportionalt højere sanktion. Diagrammet i bilaget viser de kvantitative implikationer af den foreslåede regel.

Det initiale indskud vil blive omdannet til en bod, hvis der ikke efter to år er blevet truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud. Indskuddene deponeres hos Fællesskabet, og renteafkastet af indskuddene og boden, bliver indtægter på EU's almindelige budget.

Hvordan proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil virke fra marts

Bilag 1

År N

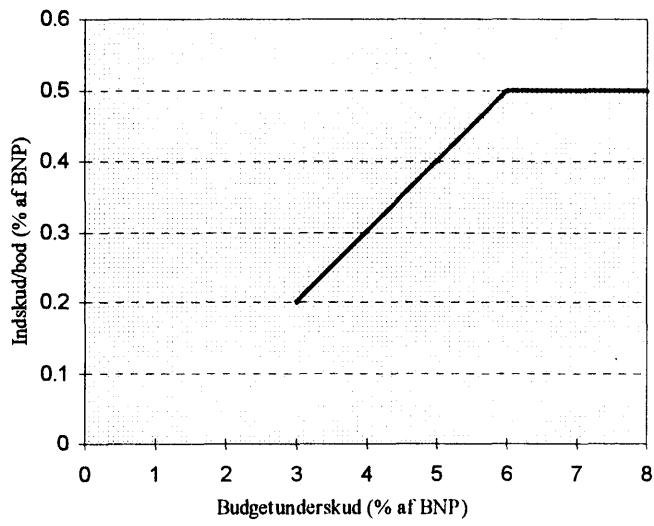
jan	feb	mar	apr	maj	juni	juli	aug	sep	okt	nov	dec
		Medlems- staterne fremsender data (1)	Det Mone- tære Udvalg fremsætter udtalelse	Ecofin træffer afgørelse om et ufor- holdsmæs- sigt stort underskud og retter henstilling				Ecofin vurderer "virknings- fulde foran- staltninger" og kan be- slutte at offentligøre henstil- lingen	Ecofin giver med- delelse om specifikke foranstalt- ninger		Ecofin beslutter at iværk- sætte sanktioner
		Kommis- sionen forbereder rapport	Kommis- sionen forbereder udtalelse					Medlems- staterne fremsender data (1)			

År N+1 og derefter

		Medlems- staterne fremsender data (1)	Ecofin beslutter at ophæve eller intensivere sanktioner					Medlems- staterne fremsender data (1)			
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(1) I henhold til Rådets forordning EF/3605/93 skal medlemsstaterne fremsende budgetdata to gange om året: første gang inden marts, anden gang inden september.

Beregning af de pekuniære sanktioner ifølge den foreslåede regel

**Kommissionens forslag
til**

RÅDETS FORORDNING (EF)

om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillinger

96/0247 (SYN)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Opretholdelse af sunde budgetstillinger i medlemsstaterne skaber de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; budgetdisciplin vil være nødvendig i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union for at sikre monetær stabilitet;
- 2) der er behov for at udforme de nationale budgetpolitikker på en sådan måde, at der skabes råderum for tilpasning til exceptionelle og cykliske forstyrrelser, og således at uforholdsmæssigt store underskud undgås;
- 3) i forbindelse med den fælles valuta får en snævrere samordning af budgetpolitikkerne og andre økonomiske politikker større betydning;
- 4) referenceværdien for det offentlige underskud på 3% af BNP, der er nævnt i artikel 1 i protokol nr. 5 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, skal forstås som et loft under normale omstændigheder; der bør derfor for de offentlige budgetter på mellemlang sigt sigtes på budgetstillinger, der ligger tæt på balance eller udviser overskud, idet der tages passende hensyn til forskellene i de nationale karakteristika;
- 5) proceduren for den multilaterale overvågning i artikel 103, stk. 3 og 4, bør udvikles til et varslingsystem, i hvilket Rådet kan gøre en medlemsstat opmærksom på behovet for at træffe korrigerende foranstaltninger for at undgå, at et offentligt underskud bliver uforholdsmæssigt stort; denne procedure bør fortsat tjene til at overvåge alle aspekter af den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede retningslinjer, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2;

- 6) denne forordning udgør en del af *stabilitetspagten* til sikring af budgetdisciplin i tredje fase af ØMU; pagten indeholder to hovedelementer i) styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillinger og ii) fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; sidstnævnte element fastsætter tidsfrister for gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og specificerer anvendelsen af sanktioner;
- 7) reglerne for en sådan fremskyndelse og afklaring af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud blev fastsat i Rådets forordning [...];
- 8) de medlemsstater, der indfører den fælles valuta, skal opfylde bestemmelserne i artikel 109 J om at have opnået en høj grad af vedvarende konvergens og I særdeleshed holdbare offentlige finanser; det vil være nødvendigt at opretholde sunde budgetstillinger i disse medlemsstater for at sikre monetær stabilitet og skabe de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; disse medlemsstater benævnes medlemsstater uden dispensation i overensstemmelse med artikel 109 K;
- 9) der er behov for at bygge på de nyttige erfaringer, der er indhøstet i de to første faser af Den Økonomiske og Monetære Union med konvergensprogrammer som instrumenter, der benyttes ved opstilling af målsætninger og tjener som grundlag for overvågning; det er vigtigt at kræve af medlemsstater uden dispensation, at de fremlægger mellemfristede budgetprogrammer (benævnt stabilitetsprogrammer), og det er nødvendigt at definere hovedindholdet i disse programmer; det er nødvendigt at fastsætte tidsfrister for fremlæggelse af stabilitetsprogrammer og for ajourføring af disse programmer;
- 10) af hensyn til gennemsigtigheden og den offentlige debat bør det kræves, at medlemsstater uden dispensation offentliggør deres stabilitetsprogrammer;
- 11) der er behov for at fastlægge reglerne for Rådets gennemgang af stabilitetsprogrammerne;
- 12) overvågningen af stabilitetsprogrammerne bør finde sted inden for rammerne af den multilaterale overvågning; afvigelser fra programmålene for det offentlige overskud/underskud bør følges med særlig opmærksomhed; for at hindre en alvorlig forringelse af underskudsstillingen for en medlemsstat uden dispensation vil det være hensigtsmæssigt, hvis Rådet henstiller, at medlemsstaten bør træffe korrigerende foranstaltninger; i tilfælde af vedvarende budgetafvigelser bør Rådet finde det hensigtsmæssigt at accentuere og offentliggøre sin henstilling;
- 13) det vil også være nødvendigt at lave tilsvarende regler for de andre medlemsstaters programmer og overvågningen af de andre medlemsstater -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

Stabilitetsprogrammer

Artikel 1

1. Hver medlemsstat uden dispensation forelægger et "stabilitetsprogram" for Rådet og Kommissionen.
2. Et stabilitetsprogram indeholder:
  - a) et mellemfristet mål og en mellemfristet tilpasningslinje for det offentlige overskud/underskud som en procentdel af BNP; en forventet udvikling for den offentlige gældskvoté
  - b) hovedantagelser vedrørende den forventede økonomiske udvikling, såsom den reale BNP-vækst, beskæftigelse/arbejdsløshed, inflation og andre vigtige økonomiske variabler
  - c) en beskrivelse af budgetforanstaltninger, der træffes for at nå målene i programmet
  - d) tilsagn om at træffe supplerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at forhindre afvigelser fra målene.
3. Oplysningerne om udviklingen i det offentlige overskud/underskud og i gældskvoten samt om de vigtigste økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og litra b), fremlægges på et årligt grundlag og skal udover det indeværende år og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 2

1. Stabilitetsprogrammerne fremlægges inden 1. januar 1999. Derefter fremlægges der ajourførte programmer hvert år senest to måneder efter, at medlemsstatens regering har fremsat forslag til det årlige budget for sit nationale parlament. En medlemsstat, for hvilken en dispensation ophæves efter artikel 109 K, stk. 2, fremlægger et stabilitetsprogram inden for seks måneder efter afgørelsen om ophævelse.
2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og ajourfører programmerne.

AFSNIT 2

Overvågning af budgetstillinger og varslingsystem

Artikel 3

1. På grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger undersøger Rådet, om det mellemfristede budgetmål i stabilitetsprogrammet er tæt på balance eller udviser overskud under hensyntagen til de specifikke nationale karakteristika, om de økonomiske antagelser, på hvilke programmet er baseret, er realistiske, og om de foranstaltninger, der tages og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasningslinje hen imod det mellemfristede mål.
2. Rådet foretager en gennemgang af det stabilitetsprogram, der er nævnt i stk. 1, inden for en frist af to måneder fra programmets fremlæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af det i artikel 109 C omhandlede udvalg kan Rådet godkende stabilitetsprogrammet. Når Rådet mener, at målene og indholdet i et program bør strammes op, retter Rådet generelt, som fastsat i artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om at tilpasse sit program.
3. Ajourførte stabilitetsprogrammer gennemgås af det i artikel 109 C omhandlede udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger; hvis det er nødvendigt, kan ajourførte programmer også gennemgås af Rådet i overensstemmelse med proceduren i stk. 1 og 2.

Artikel 4

1. Som en del af den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet implementeringen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og på grundlag af Kommissionens og det i artikel 109 C omhandlede udvalgs vurderinger, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede afvigelser fra det mellemfristede mål (eller den tilpasningslinje hen imod det), der er opstillet i stabilitetsprogrammet for det offentlige overskud/underskud.
2. I tilfælde af en påvist afvigelse fra det mellemfristede mål (eller tilpasningslinjen hen imod det) retter Rådet generelt, som fastsat i artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe budgettilpasningsforanstaltninger.
3. I tilfælde af at afvigelsen fra det mellemfristede mål (eller tilpasningslinjen hen imod det) i en efterfølgende overvågning konstateres at vedvare eller forværres, retter Rådet generelt en henstilling til den pågældende medlemsstat om at træffe specifikke korrigerende foranstaltninger og kan, som fastsat i artikel 103, stk. 4, offentliggøre sin henstilling.

4. Som en del af den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, vurderer Rådet også de samlede faktiske og prognosticerede budgetstillinger for ØMU-området som helhed, der følger af de nationale stabilitetsprogrammer og ajourførte programmer.

Artikel 5

Formanden for Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den overvågning, der gennemføres inden for rammerne af denne forordning, i deres rapporter til Europa-Parlamentet, der omhandles i artikel 103, stk. 4, andet afsnit.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Kommissionens forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

**om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren
i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud**

96/0248 (CNS)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til Kommissionens forslag,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Opretholdelse af sunde budgetstillinger i medlemsstaterne skaber de rette betingelser for en varig vækst i produktion og beskæftigelse; budgetdisciplin vil være nødvendig i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union for at sikre monetær stabilitet;
- 2) der er behov for at udforme de nationale budgetpolitikker på en sådan måde, at der skabes råderum for tilpasning til exceptionelle og cykliske forstyrrelser, og således at uforholdsmæssigt store underskud undgås; der er meget, der taler for at give en streng fortolkning af begrebet exceptionelle og midlertidige omstændigheder, hvilket kunne indebære en kvantificering af begrebet betydeligt negativ realvækst;
- 3) protokol nr. 5 om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud indeholder bestemmelser om gennemførelsen af den procedure, der er forudset i artikel 104 C; yderligere gennemførelsesbestemmelser er nødvendige; i henhold til artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit, vedtager Rådet passende bestemmelser herom; bestemmelserne i denne forordning udgør sammen med bestemmelserne i protokollen et nyt integreret sæt af regler;
- 4) i henhold til artikel 109 K, stk. 3, gælder artikel 104 C, stk. 9 og 11, kun for de medlemsstater, der har indført en fælles valuta;
- 5) der er behov for at fastsætte frister for anvendelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for at sikre, at den anvendes hurtigt og effektivt; der er behov for at specificere, hvordan de i traktatens artikel 104 C omhandlede sanktioner kan pålægges medlemsstater, der vedvarende er ude af stand til at

- korrigere en situation med et uforholdsmæssigt stort underskud, med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
- 6) denne forordning udgør en del af *stabilitetspagten* til sikring af budgetdisciplin i tredje fase af ØMU; pagten indeholder to hovedelementer i) styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillinger, og ii) fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; det første af disse elementer udgør et varslingsystem, hvor afvigelser fra medlemsstaternes mellemfristede budgetmålsætninger identificeres, og hvor Rådet retter henstillinger om at træffe korrigerende foranstaltninger i god tid, inden et underskud synes at blive uforholdsmæssigt stort;
  - 7) reglerne for en sådan styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillingerne er fastsat i Rådets forordning [...];
  - 8) den forstærkede overvågning efter forordning [...] og Kommissionens overvågning af budgetsituationen i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, danner grundlag for en hurtig gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
  - 9) på baggrund af ovenstående synes en samlet periode på højst ti måneder fra indberetningstidspunktet eller enhver anden aktivering af proceduren til en eventuel pålæggelse af sanktioner både at være mulig og hensigtsmæssig for at udøve pres på medlemsstaten for at iværksætte korrigerende foranstaltninger; indledes en procedure i marts, kan det føre til sanktioner i det kalenderår, i hvilket proceduren indledes;
  - 10) en henstilling fra Rådet eller de senere trin i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil ikke komme som nogen overraskelse for en regering, da den faktisk vil have haft en meget længere periode til at forberede korrigerende foranstaltninger; oparbejdelse af et uforholdsmæssigt stort underskud er en så alvorlig situation i tredje fase, at det kræver en hurtig indsats fra alle involverede;
  - 11) i forbindelse med at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud vil den pågældende medlemsstats regering, hvis de nationale regler kræver det, træffe foranstaltninger med det nationale parlaments medvirken; den nationale beslutningsproces i overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 5 bør ikke som sådan hindre en hurtig gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
  - 12) for at sikre at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud har en tilstrækkelig forebyggende virkning, bør der kræves et ikke-rentebærende indskud af en passende størrelse fra den pågældende medlemsstat, når Rådet beslutter at pålægge en sanktion;

- 13) fastlæggelsen af sanktioner efter en fastsat skala fjerner usikkerheder og giver således parterne i proceduren mulighed for at have fuld viden om spørgsmålet; det er hensigtsmæssigt at sætte indskuddets størrelse i forhold til den pågældende medlemsstats BNP; det er passende, at indskuddet består af en fast komponent, forfalder i alle de tilfælde, hvor der pålægges pekuniære sanktioner, og en variabel komponent, der er proportional med den del af overskuddet, der ligger over referenceværdien på 3% af BNP; det er også passende at fastsætte et maksimumsbeløb - som en procentdel af BNP - for sanktionerne, således at de ikke virker mod hensigten;
- 14) i det tilfælde, at deponeringen af et ikke-rentebærende indskud ikke får den pågældende medlemsstat til at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud, bør sanktionerne intensiveres; det er derfor passende at omdanne indskuddet til en bod i dette tilfælde og kræve, at den pågældende medlemsstat deponerer et nyt ikke-rentebærende indskud;
- 15) det første skridt hen imod at ophæve sanktionerne er, at den pågældende medlemsstat træffer foranstaltninger til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud; væsentlige fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud bør give mulighed for i et vist omfang at ophæve sanktioner i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12; ophævelse af alle sanktioner bør kun finde sted, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret;
- 16) Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med de uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab¹, fastsætter detaljerede regler for medlemsstaternes indberetning af budgetdata;
- 17) i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 8, hvor traktaten giver Den Europæiske Centralbank (ECB) en rådgivende funktion, skal henvisninger til ECB i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til Det Europæiske Monetære Institut -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

---

¹ EFT nr. L 332 af 31.12.1993, s. 7.

AFSNIT 1

Fremskyndelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

Artikel 1

1. Rådet fastslår i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 6, inden for tre måneder efter indberetningsdatoerne i artikel 4, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Når Rådet i henhold til artikel 104 C, stk. 6, fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter den samtidig henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7.
2. Den del af et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionel og midlertidig i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, litra a), andet led, når den skyldes en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på den offentlige finansielle stilling, eller når den skyldes et alvorligt økonomisk tilbageslag, særlig i tilfælde af en betydelig negativ årlig realvækst. Hvis den usædvanlige begivenhed eller det alvorlige økonomiske tilbageslag er ophørt, eller hvis prognoserne viser, at det vil ophøre i det kalenderår, der følger efter det år, i hvilket underskuddet overstiger referenceværdien, skal Kommissionens budgetprognoser herudover vise, at underskuddet vil falde under referenceværdien i dette samme efterfølgende år.

Artikel 2

1. Hvis Rådet beslutter at offentliggøre sine henstillinger, efter at det i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, træffes denne beslutning inden for fire måneder, efter at det i henhold til artikel 104 C, stk. 6, er fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og efter at der i henhold til artikel 104 C, stk. 7, er rettet henstillinger.
2. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, kan det basere sin afgørelse på officielle offentlige beslutninger truffet af den pågældende medlemsstats regering. Hvis disse officielle offentlige beslutninger ikke vedtages af den nationale lovgivningsmagt - hvis dette kræves - inden for den frist, der fastsættes i Rådets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, eller hvis beslutningerne ændres væsentligt under vedtagelsesprocessen, vurderer Rådet på ny, om der er truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Artikel 3

En rådsbeslutning om at pålægge medlemsstaten at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9, træffes inden for en måned, efter at Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Artikel 4

Når betingelserne for at anvende artikel 104 C, stk. 11, er opfyldt, vil Rådet som regel beslutte at pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11. Enhver sådan beslutning træffes senest to måneder efter Rådets beslutning om at pålægge medlemsstaten at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9.

Artikel 5

Tiden mellem indberetningsdatoerne i artikel 1 og Rådets beslutning om at pålægge sanktioner, der er nævnt i artikel 4, overstiger ikke ti måneder.

Artikel 6

Enhver rådsbeslutning om at forstærke sanktionerne (bortset fra pålæggelsen af bod i artikel 9) i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, eller om at ophæve nogle af eller alle rådsafgørelserne i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, træffes senest to måneder efter indberetningsdatoerne i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93.

AFSNIT 2

Sanktioner

Artikel 7

Hver gang Rådet beslutter at anvende sanktioner over for en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, kræves som regel et ikke-rentebærende indskud. Rådet kan beslutte at supplere dette indskud med foranstaltningerne i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led.

Artikel 8

Når det uforholdsmæssigt store underskud skyldes manglende overholdelse af kriteriet vedrørende underskudsandelen i artikel 104 C, stk. 2, litra a), består indskuddet af en fast komponent svarende til 0,2% af BNP og en variabel komponent svarende til en tiendedel af forskellen mellem underskuddet som en procentdel af BNP i det år, i hvilket underskuddet blev anset for at være uforholdsmæssigt stort, og referenceværdien. Der fastsættes en øvre grænse på 0,5% af BNP for det årlige indskudsbeløb.

Når det uforholdsmæssigt store underskud udelukkende skyldes manglende overholdelse af kriteriet vedrørende den offentlige gældsandel i artikel 104 C, stk. 2, litra b), består indskuddet af en fast komponent svarende til 0,2% af BNP.

Artikel 9

Det oprindelige indskud vil som regel blive omdannet til en bod, hvis det uforholdsmæssigt store underskud inden for de to efterfølgende år efter Rådets opfattelse ikke er blevet korrigeret. Rådet kan beslutte at supplere denne bod med foranstaltningerne i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led, hvis sidstnævnte ikke blev anvendt ved pålæggelsen af sanktionerne. Samtidig kræves det af medlemsstaten at deponere et nyt ikke-rentebærende indskud beregnet efter reglen i artikel 8.

Artikel 10

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, kan Rådet beslutte at ophæve nogle af eller alle sanktionerne i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led, i det omfang medlemsstaten gør betydelige, om end endnu ikke tilstrækkelige fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 11

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet alle udestående sanktioner, hvis afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves. Bod, der er pålagt efter artikel 9, tilbagebetales ikke til den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

De indskud, der er nævnt i artikel 8, deponeres hos Kommissionen. Renterne af indskuddene og den bod, der er nævnt i artikel 9, udgør indtægter for De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 496 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

09 01 10

Katalognummer : CB-CO-96-523-DA-C

ISBN 92-78-10364-0

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

18
